

πάρχει τ' ἀντί σ, μικρά ἤθελεν εἶναι ἡ διαφορὰ, τοῖς μὲν Ἑλλήσι συνηθέστατη, (*) καὶ τοῖς Ῥωμαίοις δὲ οὐχὶ ἀγνωστοί. Ὅστις δὲ περὶ τούτου ἀμφιβάλλῃ, ὅς συμβουλευθῇ καὶ μόνον τὸν φέστον, παρ' ᾧ θέλει ἴδῃ, ὅτι ὁ Ἑννίος εἶχεν εἶπῃ *adgreitus* ἀντὶ *adgre-*
ssus, τὰ δύο Σ εἰς δύο Τ μεταβαλὼν. Περὶ τοῦ-
του δὲ μᾶς παῖθαι καὶ χωρίον τι τοῦ Μέλλα, ὅπου
γίνεται λόγος περὶ Ἀνταίου καὶ Πάρμης, ἥτοι ἀσπί-
δος περιφερούς, κατασκευασμένης ἐκ δορᾶς ἐλεφαν-
τίνης. Ἐπειτα δὲ καὶ ὁ Στράβων, ὅστις « οἱ δὲ πε-
ζοὶ » λέγει « τὰς τῶν ἐλεφάντων δορὰς ὡς ἀσπίδας
προβάλλονται. » Οὕτω καὶ ὁ Ἀππιανὸς περὶ τοῦ
Φοινικικοῦ πολέμου, ὅπου λέγει περὶ ἀσπίδος τοῦ
Μασσανάσσου, τὴν ὁποίαν ὀνομάζει ἐλεφαντινὴν,
« καὶ τῶν λοιπῶν τὰ ἀκόντια εἰς τὸν ἐλεφαν-
τινὴν ἐνδεχόμενος. » Οὐ μικρὸν δὲ εἰς τῶν λό-
γων ἡμῶν τὴν ἀπόδειξιν συμβάλλεται καὶ τὸ τοῦ
Ὁροσίου χωρίον, ἐν ᾧ λέγει, ὅτι οἱ Νομάδες μετε-
χειρίζοντο ἀσπίδας περικεκαλυμμένας ὑπὸ δορᾶς
ἐλεφαντίνης, ὅτι, ὅσκις συνέπιπτε νὰ βρέχῃ, κα-
θίστα αὐτὴν ἀχρηστον, ἐπειδὴ ἀπερρόφα ὅλον τὸ ὕδωρ
ὡς σπογγία, καὶ καθίστα τὸ βᾶρος αὐτῆς ἀφόρητον.
Ἰδοὺ δὲ καὶ τὸ χωρίον τοῦ Μέλλα, *Parma ele-*
phantino tergoe execto. « ὅπου ὁμοίως ἀναγνώ-
στεον » *Parma elephantino tergoe execta*. «
ἥτοι « πάρμη ἐξ ἐλεφαντίνης δορᾶς κατασκευασμένη. »
Διότι φανερόν, ὅτι οὕτω σκληρὰς καὶ στερεὰς οὗσης
τῆς δορᾶς ταύτης, οὐδεμίᾳ ὑπῆρχε χρεῖα σιδηροῦ
στηρίγματος ἢ ἄλλου τινος περιδέματος. Ἐκ τού-
των δ' ἀπάντων ἐξάγεται, ὅτι κέτρα (πέλτη), ἐλε-
φαντινῆς καὶ ἡ ἐβραϊκὴ λέξις, ἥς μικρὸν ἀνωτέρω
ἐμνήσθην, ὑπάρχουσι καθόλου ταῦτα! Καὶ τοῦ
Ἡσυχίου δὲ τὸ χωρίον ἐκεῖνο « Κασάραι, περικεφά-
λαιαι, » τὸ ὅποιον αὐτοῦ ὁ Κασωδῶν φέρει εἰς μαρ-
τυρίαν, οὐδὲν δύναται ἐπὶ τοῦ προκειμένου οὐδ' ὑπάρ-
χει τις αὐτοῦ σχέσις πρὸς τὸν ἐλέφαντα, ἢ τὴν
κεσάραιαν δηλ. τὴν κόμην. Ἐπειδὴ, — σημειωτέον
καὶ τοῦτο, — ἦτο πολὺ συνήθες εἰς τὸν γραμματικὸν
ἐκεῖνον νὰ παρεμβάλλῃ ἐν τῷ λεξικῷ αὐτοῦ πολλάς
ὑπὸ τε τοῦ Συμμάχου καὶ τοῦ Ἀκρίλου καὶ ἄλλων
ἐρμηνευτῶν ἐκ τῆς Ἀγίας γραφῆς παρελημμένας λέ-
ξεις. Διότι ὑπάρχει ἐβραϊκὴ λέξις *κισσορίμ*, τὴν ὁ-
ποῖαν ἐξηγοῦσιν οἱ Ἑβραῖοι *ταινία*, *στέρμα* (*vetta*).
« Ὅθεν οὐδὲν θαυμάσιον, εἴαν τις τῶν ἐρμηνευτῶν, νο-
μίζων καλὸν νὰ μὴ μεταφράζῃ ὅπως τύχῃ, διατήρησιν
τὴν λέξιν *κισσάραι*, ἐβραϊκὴν, ὡς ἐβλήμεν εἰπόντες,
οὕτως. Ἐκ τούτου δ' ἐννοεῖται, ὅτι ὁ Ἡσύχιος, σκο-
πῶν ὅσον οἷον τε ἀκριβῶς νὰ ἐρμηνεύσῃ τὴν λέξιν,
δὲν ἠδύνατο νὰ εὕρῃ ἑτέραν καταλληλοτέραν ἢ τὴν
περικεφάλαιαν. Καὶ ταῦτα μὲν ὡς ἐν παρόδῳ ὁ

Οὐόσιος· περὶ δὲ τῶν χωρίων τοῦ Πλινίου καὶ Μέλ-
λα δύναται ὁ βουλούμενος νὰ ἴδῃ τὰν τοῦ Οὐόσιου ἀδελ-
φὸν εἰς Μέλαν 1, 5. 11,

ΑΓΓΕΛΙΑ.

—ο—

Τριετὲς διανύσασα στάδιον ἡ Πανδώρα, παρτυ-
σιάζεται καὶ τέταρτον εἰς τὸ δημόσιον, τὴν συναί-
σθησιν έχουσα, ὡς ἐλπίζει δὲ, καὶ τῶν ἀναγνωστῶν
αὐτῆς τὴν συνομολογίαν, ὅτι μεχρι τοῦδε πιστῶς ἐξ-
επλήρωσεν ὅσα ἀπ' ἀρχῆς ἐπηγγείλατο, καὶ ὅτι ἐκ
τῆς ἐκδόσεως αὐτῆς ἴσως τις ὠφέλεια προσεγένετο
κατὰ τὴν ἰδιαιτέραν τάσιν αὐτῆς, καὶ τὸ μέτρον τῶν
αὐτῆς ἀξιώσεων. Διότι ἕκαστος ἐνθυμεῖται ὅτι ἡ Παν-
δώρα οὕτε νὰ ἐκπαιδεύσῃ τοὺς ἀπαιδεύτους ὑπόσχε-
ται, οὕτε τοῖς πεπαιδευμένοις στερεὰν ἐπιστημονι-
κὴν τροφὴν νὰ προσφέρῃ καυχᾶται· ἀλλὰ πᾶσι καὶ
πάσαις ὑπόσχεται διασκεδάσιν, τῆς ἀργίας παραμυ-
θίαν, ἀλλ' εὐγενῆ ταύτην, καὶ πηγάζουσαν ἐκ πνευ-
ματικῶν ἀπολαύσεων. Τὴν ἀνάγνωσιν νὰ καθιστῇ ἀ-
γαπητὴν τοῖς πολλοῖς, νὰ ἐθίξῃ τοὺς λέγοντας καὶ
γράφοντας εἰς γλώσσαν οὐχὶ μὲν σχολαστικὴν, ἀλλ'
ἀκριβῆ, καὶ ἐπιμελετημένην, τὰς ὑγίαις τῆς ἠθικῆς
ἀρχὰς διαδραματίζουσα νὰ ἐμπνέῃ ἐνθουσιασμόν ὑ-
πὲρ αὐτῶν καὶ ἀγάπην, καὶ πολλὰς τῶν ὠφελιμο-
τέρων καὶ ἐμψροθεστέρων εἰδήσεων νὰ διαδίδῃ, λαν-
θανούσας, ὑπὸ τὰ ἄνθη τῆς τερπνῆς ἀναγνώσεως· οὐ-
τος εἶναι ὁ σκοπὸς ὃν προῖθετο καὶ ὃν ἐκέρχετο πάν-
τοτε. Καὶ ἐπειδὴ αὐτὸς ἀφορᾷ οὐχὶ μόνως τὰς τά-
ξεις τῶν προνομιοῦχων τῆς διανοίας, ἀλλ' ἅπαν τὸ
μερὸς τοῦ ἔθνους τὸ δυνάμενον ἢ τὸ ὀφείλον διὰ κα-
λῶν ἀναγνώσεων νὰ καλλιεργῇ τὴν ψυχὴν καὶ τὸν
νοῦν του, διὰ τοῦτο ἡ Πανδώρα κατ' ἀρχὰς πᾶν ὕλι-
κὸν παρίδε συμφέρον, ὅπως μόνον γίνῃ ὅ,τι πλείστοις
ἐρικτῆ, καὶ ὅ,τι πλείστους ἐλκύσῃ εἰς τὴν διανοη-
τικὴν ταύτην ἐστίασιν. Ὅστις δὴποτε γνωρίζει τὰς
τυπογραφικὰς σχέσεις καὶ ἐν Ἑλλάδι καὶ ἄλλαχού,
ὅστις δὴποτε ἀναλογισθῇ ὅτι αἱ ἐν Ἀθήναις πολιτι-
καὶ ἐφημερίδες, 96 φύλλα κατ' ἔτος ἐκδίδουσιν, ὡς τὸ
ἐν τέταρτον ἂν ὄχι πολλῶς τὸ ἡμῖν, δικαστικὰς
περιέχον καταχωρίσεις, καλύπτει τὴν δαπάνην τοῦ
ἐτέρου ἡμίσεως, τιμῶνται 48 δραχμῶν ἑτασίως, θέλει
συνομολογήσῃ ὅτι 96 τυπογραφικὰ φύλλα, περιέ-
χοντα ὕλην φύλλων περίπου διακοσίων, καὶ ξυλο-
γραφίαις ἐνίοτε δὲ καὶ λιθογραφίαις, 72, ἐκ τῶν ἀρί-
στων τῆς Γαλλίας ἢ ὑπὸ τοῦ ἐπιδεξιωτάτου τῶν Ἑλ-
λῆνων ξυλογράφων καταργασμένας, δὲν δύναται
νὰ δίδωνται ἀντὶ 46 μόνων δραχμῶν ἄνευ προρα-
νοῦς ζημίας τῶν ἐκδοτῶν, καὶ πρὸς ἕτερον σκοπὸν ἢ

(*) Καὶ μάλιστα τοῖς Ἀττικοῖς, οἵτινες συνηθέστατα οὐ
μόνον τὸ διπλοῦν, ἀλλὰ καὶ τὸ ἀπλοῦν Σ πολλάκις ἐνῆ-
λκτον πρὸς τὸ Τ. οἷον θ ἄ λ α σ σ α, θ ἄ λ α τ τ α' σ ἡ-
μ ε ρ ο ν, τ ἡ μ ε ρ ο ν, κτλ. Τοῦτο δὲ παρέσχεον εὐκαί-
ρον, ὡς γνωστὸν, ἀφορμὴν εἰς τὸν ἀστείον Λουκιανόν, ὑπὸ
δικαίαις ἀγανακτήσεως ἐπὶ τῇ πλεονεξίᾳ ταύτῃ τοῦ Τ φερό-
μενον, νὰ συγγράψῃ τὸν εὐφρέστατον ἐκπῖνον κατὰ τοῦ Τ
δικανικόν. Σ. Μ.

τὴν μεγίστην διάδοσιν τοῦ συγγράμματος. Ἄλλ' ὅταν οἱ ἐκδύται οὔτε κόπων μεγάλων οὔτε θυσιῶν φεῖδονται πρὸς εὐόδωσιν ἐπιχειρήσεως, τὴν νομίζουσι δυναμένην κατὰ τι νὰ συντελέσῃ εἰς τὴν ἐθνικὴν πρόοδον τῆς φίλης πατρίδος, ἐλπίζουσιν ὅτι καὶ τὸ δημόσιον, τὸ μέρος δηλαδὴ τοῦ δημοσίου, τὸ εὐγενὲς καὶ πατριωτικῶς αἰσθανόμενον, οἱ ἄνδρες οἱ μετ' εὐνοίας καὶ ἀνευ φθόνου τοὺς ὑπὲρ τοῦ κοινοῦ καλοῦ εὐλικρινεῖς ἀγῶνας ἀναγνωρίζοντες, θέλουσι δευχθῇ πρὸς ἀνακούφισιν αὐτῶν πρόθυμοι, καὶ τοὺς ἐμψυχώσῃ εἰς ἐξακολούθησιν τοῦ ἔργου ἢ ἐπεχείρησαν, τὰς συνεισφορὰς αὐτῶν ὑπὲρ ἐκυτῶν ἢ τῶν δέμων ἢ τῶν σχολαίων τῶν ἀπανταχοῦ Ἑλλήνων πολλαπλασιάζοντες, ἢ, ὅσοι καθυστεροῦσι, προθύμως αὐτὰς, ἀποτίοντες. Πρὸ πάντων δ' ἐλπίζουσιν ὅτι οἱ πεπαιδευμένοι τοῦ ἔθνους, ὅσοι μᾶλλον ἐκτιμῶσι τὴν ἐκ τῆς υἱοῦς ἀναγνώσεως πρὸς ἐξευγενισμόν τοῦ λαοῦ προσγινομένην ὠφελειαν, δὲν θέλουσι τοῖς ἀρνηθῇ τὴν συνδρομὴν τοῦ καλάμου αὐτῶν, ὡς εὐγνωμόνως ἀναγνωρίζουσιν ὅτι μέχρι τοῦδε ἐπραξάν οἱ Κ.Κ. Π. Καληγάς, Δόσιος, Κουμανούδης, Δεκιγάλλας καὶ ἄλλοι. Ἡ δὲ Πανδώρα θέλει ἀσμένως καταχωρίζει πᾶσαν διατριβὴν ἥτις τῇ διευθύνεται, γεγραμμένη ὅσα εἰς καθρεύουσαν γλῶσσαν, καὶ κατὰ τὴν γενικὴν αὐτῆς τάσιν, τὸ τερπνὸν ἐνοῦσα τῷ ὠφελίμῳ.

Ἐν Ἀθήναις

τῇ 1. Μαρτίου 1853.

Ἄ. Ρ. ΡΑΓΚΑΒΗΣ.

Κ. ΠΑΠΑΡΡΗΤΟΠΟΥΛΟΣ.

Ν. ΔΡΑΓΟΥΜΗΣ.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ.

—ο—

Ἐπειδὴ τὸ τέταρτον ἔτος τῆς Ν. Πανδώρας ἀρχεται τὴν 1. τοῦ προσεγγίζοντος Ἀπριλίου, ἡ Διεύθυνσις αὐτῆς κρίνει ἀναγκαῖον νὰ προκηρύξῃ τὰ ἑξῆς:

α. Ὅσοι τῶν σημερινῶν συνδρομητῶν ἐπιθυμοῦσι νὰ ἀνανεώσωσι τὴν συνδρομὴν των, πρέπει νὰ καταγράψωσι πρὸ τῆς λήξεως τοῦ

παρόντος τρίτου ἔτους τὰ ὀνόματα αὐτῶν παρὰ τοῖς ταχυδρομικοῖς ἐπιστάταις ἢ τοῖς ἄλλοις ἐπιτρόποις τῆς Πανδώρας, καὶ νὰ προπληρώσωσι τὴν ἐνιαύσιον συνδρομὴν, ἅμα μετὰ τὴν λήψιν τοῦ ἀ. φυλλαδίου.

β. Ὅσοι γίνονται κατὰ πρῶτον συνδρομηταί, θέλουσι λάβει δωρεὰν τὰ ἐκδοθέντα κατὰ τὸ λήγον ἔτος φύλλα τοῦ Ἀρμαντάλ· ὀφείλουσι δὲ καὶ οὗτοι νὰ προπληρώσωσι τὴν ἑτησίαν συνδρομὴν.

γ. Ὁ ὅρος τῆς προκαταβολῆς τῆς συνδρομῆς εἶναι ἀπαραίτητος· ὅχι μόνον διότι οὐδεμία ἐφημερίς καὶ οὐδὲν περιοδικὸν σύγγραμμα δύναται νὰ διατηρηθῇ ἀνευ χρημάτων, ἀλλὰ καὶ διότι ἡ Πανδώρα, οὔσα ἐκ τῶν περιοδικῶν ἐκείνων συγγραμμάτων ἅτινα κατατάσσονται μετὰ τῶν πολυτελῶν καὶ εἰς αὐτὰ τὰ μεγάλα καὶ πλούσια ἔθνη, καὶ δαπανῶσα πολλὰς χιλιάδας δραχμῶν κατ' ἔτος, ἔχει ἀνάγκην ἀναπόφευκτον ἐγκαίρου καὶ δραστηρίας ὑποστηρίξεως. Εἶναι ἄρα ἐπιθυμητὸν ὥστε ἡ προθυμία τῆς ἀποτίσεως τῶν συνδρομῶν, ν' ἀνταποκρίνεται πρὸς τὴν προθυμίαν ἐκείνων οἵτινες, ὁμολογοῦντες τὴν ἐκ τῆς Πανδώρας ὠφελειαν καὶ τέρψιν, συναμιλλῶνται νὰ καταγράφωνται συνδρομηταί. Ἡ πληρωμὴ εἶναι μετριωτάτη, εὐκόλως καὶ σχεδὸν ἀνεπαισθήτως καταβαλλομένη καὶ ὑπὲρ αὐτῶν τῶν ἐνδεεστέρων, εἰὰν θελήσωσι νὰ οἰκονομῶσι πρὸς τοῦτο καθ' ἡμέραν, ἐντὸς μὲν τῆς Ἑλλάδος λεπτὰ 4. ἐκτὸς δὲ 5 ἢ 6.

δ. Ὅσοι τῶν συνδρομητῶν τοῦ ἐνεστῶτος ἔτους δὲν ἐπλήρωσαν εἰσέτι τὴν συνδρομὴν αὐτῶν, παρακαλοῦνται νὰ πληρώσωσι πρὸ τοῦ τέλους αὐτοῦ. Ἐὰν ὁμῶς καὶ πάλιν δυστροπήσωσι, θέλομεν βιασθῇ νὰ δημοσιεύσωμεν διὰ τοῦ τύπου τὰ ὀνόματα αὐτῶν, καὶ νὰ ζητήσωμεν ἀρμοδίως τὸ δίκαιον ἡμῶν. Ὁ ὅρος τῆς προπληρωμῆς τῆς Πανδώρας εἶναι γεγραμμένος γράμμασι κεφαλαίοις ἐπὶ τοῦ μετώπου ἐκάστου φυλλαδίου. Ἐὰν ἄρα οἱ καταγραφόμενοι συνδρομηταί δὲν ἔχωσι τὴν διάθεσιν νὰ πληρώσωσιν, εἶναι ἄδικον νὰ σφετερίζωνται ξένην ἰδιοκτησίαν.

ε. Ἐὰν τις λαβὼν τὸ πρῶτον φυλλάδιον τοῦ τετάρτου ἔτους δὲν θέλῃ νὰ εἶναι συνδρομητής, παρακαλεῖται νὰ τὸ ἐπιστρέψῃ ἀμέσως, διὰ νὰ μὴ προξενήσῃ ζημίαν εἰς τὴν Πανδώραν.

—ο—